

27 maja 2003 roku na zakończenie pierwszego dnia wizyty oficjalnej w Polsce Prezydenta Republiki Tadżykistanu, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski wydał w Pałacu Prezydenckim oficjalny obiad na cześć gościa. Podczas obiadu Prezydenci Polski i Tadżykistanu wygłosili toasty. Prezydent RP powiedział: Wielki zaszczyt sprawia mi powitanie Pana Prezydenta na polskiej ziemi. Cieszę się, że stosunki między naszymi krajami nabierają nowej jakości i dynamizmu, czego dowodem może być moja ubiegłoroczna, październikowa wizyta w Duszanbe i Pana dzisiejsza obecność w Warszawie. To ożywienie wzajemnych relacji na najwyższym szczeblu sprzyjać powinno dalszemu zbliżeniu naszych państw i narodów. Pragnę zapewnić o życzliwości i sympatii, z jaką polskie społeczeństwo wita Pana w naszym kraju. Mam nadzieję, że ta wizyta przyniesie Panu wiele pożytku i satysfakcji. Minęło już 11 lat od chwili, gdy - 11 lutego 1992 roku - Rzeczpospolita Polska i Republika Tadżykistanu nawiązały stosunki dyplomatyczne. To ważna data tak dla naszych narodów, jak i dla społeczności międzynarodowej. Dzieje naszych krajów są długie, a ich tradycje bogate, nic dziwnego więc, że losy Polaków i Tadżyków spletały się ze sobą. Przez lata najdobitniejszym przykładem tego co nas łączy, były zasługi, które w badaniach geograficzno-przyrodniczych Tadżykistanu położyli na przełomie XIX i XX wieku polscy topografowie, przyrodnicy, kartografowie i geolodzy - Stanisław Źyliński, Leon Barszczewski, Włodzimierz Lipski i Bronisław Grąbczewski. Głęboko wierzę w to, że obecne wizyty państwowe i ożywienie kontaktów gospodarczych zapiszą nowy, nie mniej bogaty rozdział w historii naszych krajów. Z uwagą obserwujemy i wspieramy wysiłki, jakie Tadżykistan podejmuje z myślą o zachowaniu pokoju w całym regionie Azji Centralnej. Doceniamy osiągnięcia Waszego kraju w walce z terroryzmem, z handlem narkotykami i bronią. Dostrzegamy również istotny wpływ - za pośrednictwem aktywnej tadżyckiej mniejszości - na stabilizowanie sytuacji w Afganistanie. Tak jak historycznym sukcesem Polski było porozumienie „okrągłego stołu” w 1989 roku, umożliwiające demokratyczne i gospodarcze przemiany, tak wielkim osiągnięciem Tadżykistanu stało się przezwyciężenie wewnętrznych konfliktów, do których doszło tuż po rozpoczęciu w 1991 roku budowy niepodległego państwa. Doprowadzenie do trwałego pokoju było wynikiem zbiorowej mądrości i odpowiedzialności Tadżyków. Dziś z zainteresowaniem przyglądamy się w Polsce koabitacji różnych sił w rządzie Republiki. Źywimy nadzieję, iż proces politycznej i ekonomicznej odbudowy kraju nadal będzie oparty na współdziałaniu wszystkich sił patriotycznych. Źyczymy Tadżykistanowi, by transformacja doprowadziła do wzrostu jego potencjału gospodarczego oraz by sprzyjała budowie demokracji i społeczeństwa obywatelskiego. Musimy w obu krajach uczynić wszystko co możliwe w celu rozwoju naszej współpracy gospodarczej. Dziś kształtuje się ona bowiem na poziomie dalekim od oczekiwań i możliwości. Rozwiązania wymaga problem utrzymującego się braku równowagi w wymianie handlowej. Dlatego śmiało powinniśmy sięgnąć do nowych dziedzin i sposobów kooperacji gospodarczej. Duże rezerwy dostrzegamy w takich dziedzinach, jak rolnictwo, budownictwo czy turystyka. Mamy sobie sporo do zaoferowania. Wierzę, że w nadchodzących latach potrafimy dobrze spożytkować ten niewykorzystany potencjał z korzyścią dla obu krajów. Polska z optymizmem patrzy na przyszłość kontaktów z Tadżykistanem. Jestem przekonany, że wspólnym wysiłkiem zdołamy nadać im jeszcze lepszy, pełniejszy kształt w wymiarze politycznym i ekonomicznym - na miarę aspiracji i oczekiwań naszych państw i narodów. W tym duchu wznoszę toast: - za zdrowie i pomyślność Pana Prezydenta i wszystkich tu zebranych, - za pomyślność szanującego tradycję, miłującego pokój i otwartego na świat Tadżykistanu, - za

Wpisany przez Administrator
wtorek, 01 listopada 2005 02:00 -

pomyślną przyszłość stosunków między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Tadżykistanu!

Źródło: strona.prezydent.pl